

[Rimstad.]

et gammelt ord, som siger, at den, Vorherre giver et embede, giver han også forstand til at røgte det. Med en lille omskrivning kunne man måske her sige, at den, som den højtærede statsminister giver et nyt ministerium, giver han også — ikke forstand, for det er jo ikke det, det her drejer sig om, og i øvrigt er statsministeren jo heller ikke alfader — men altså: den, som den højtærede statsminister giver et nyt ministerembede, giver han også et meget frit spillerum for virketrang. For den højtærede minister for kulturelle anliggendes vedkommende har vi set det bekræftet gennem de forslag til en omfattende fondslvgivning, som den højtærede minister nylig har lagt på tingets bord. Og her ser vi det bekræftet ved dette fuldstændig overflødige lovforslag om økonomisk samordning.

Efter lovforslaget skal vi have et nyt råd, endnu et råd blandt mange, et økonomisk råd, hvis helt sikre forbindelse med begrebet økonomi ligger deri, at det vil gøre et stort eller lille indhug i statens økonomi til fordel for de driftsudgifter, som et sådant råd altid vil stå for. Dette råd er yderligere et meget stort og et meget fint råd. Der er særlige medlemmer i det, 3 i alt, og de kaldes formandskabet. Der er også almindelige medlemmer i rådet, og af dem er der i alt 20. De sidste består af alle de rådgivere, som den højtærede statsminister, den højtærede finansminister og sandelig også den højtærede økonomiminister i forvejen har fået tilskyndelse til og mulighed for at rådføre sig med, men som altså nu skal samles i et særligt råd, hvis foregivne formål er at gøre forsamlingen mere slagkraftig til gavn for vore finansielle og økonomiske ledere, som altså må mene — det er forslaget jo udtryk for — at der er trang til en sådan styrkelse.

Men vi er skam ikke hermed færdige med de krævede rådgivende organer. Den højtærede økonomiminister mener, stadig efter lovforslaget at dømme, at der også er et omfattende behov for et forskningsorgan her, og foreslår derfor oprettelsen af noget så fint som et Dansk Institut for økonomisk Forskning. Dette institut skal have en chef, en forskningschef, hvis kvalifikationer til stillingen særlig består deri, at han i hvert

fald ikke er medlem af folketinget og i øvrigt ikke er medlem af nogen organisation, virksomhed eller sammenslutning, hvor man kunne mistænke ham for at have lært noget til gavn for embedet.

Havde det foreliggende lovforslag drejet sig om oprettelsen af et konjunkturforskningsinstitut i lighed med det svenske, som ikke alene staten, men også borgerne kan have gavn af gennem løbende publikationer af analytisk og syntetisk karakter, havde vi måske været mere positivt indstillet; men som lovforslaget er udformet her med det famøse økonomiske råd i centrum, kan vort parti ikke støtte det, fordi vi betragter det som et skoleeksempel på, hvordan man ødelægger et folkestyre gennem love, der udhuler demokratiets slagkraft og forflygtiger det demokratiske ansvar.

Økonomiministeren (Kjeld Philip): Bag de meget forskellige opfattelser, der er kommet til orde her i dag, synes jeg der dog er en linje, man kan trække op. Der synes at være meget udbredt enighed om, at vi her i landet har brug for en samordning. Der er vidtgående enighed om, at vi gennem de senere åringer har oplevet, at kræfter har trukket hver sin vej, og at det kunne have været ønskeligt, om disse kræfter i noget højere grad havde trukket samme vej. Denne enighed synes jeg taler for, at alle i hvert fald dog er enige om, at der foreligger et problem. Dernæst kommer spørgsmålet: i hvilken grad kan det lovforslag, som her foreligger til forhandling, tjene til i beskedent omfang at løse dette problem?

Lad mig for det første sige, at når det ærede medlem hr. Poul Møller brugte udtryk som, at dette nødig skulle blive en dæksmand, og lidt senere, at det nødig skulle være et organ, der kunne virke til, at ansvaret blev forflygtiget, så kan jeg være ganske enig med det ærede medlem. For mig at se skal rådets hovedopgave være at fæstne ansvaret, at pege på, hvor det ligger. Der er jo en tydelig parallel mellem det, der her skabes, og det samordningsudvalg, der var nedsat i 1955-56. Der er naturligvis også væsentlige forskelle. Nu har jeg en smule vanskeligt ved at fremhæve det gamle samordningsudvalgs gode sider, men jeg tror dog, jeg har lov til